

KRÖGER LÁTOMÁSA

TELJES DOKUMENTÁCIÓ

Ősi Örökség Hivatala
Rekonstrukciós Osztály

Szigorúan titkos
Sürgős

Heinrich Himmer Reichsführer-SS számára
az Ahnenerbe rekonstruktőrétől.
T. Kröger, Standartengemeindevorsteher Ass,
birodalmi mágussegéd

JELENTÉS

Reichsführer! Tisztában vagyok vele, milyen felelősséggel jár közvetlenül Önhöz fordulnom. A látomás azonban, amelyben részem volt, olyannyira jelentős, hogy a Birodalomhoz hű hazafiként és igaz németként kötelességemnek érzem, hogy a lehető legrészletesebben számoljak be róla, személyesen az Ön elbírálására bízva – de beszéljenek helyettem inkább a szavaim.

1935. 01. 10-én, berlini idő szerint 14.00 órakor, az Ahnenerbe meditációs bunkerében tartózkodva a szokásos járőrözés céljából átléptem az asztrálvilágba. Mint mindig, ezúttal is Theodorik őrkutya asztrálteste, valamint két ötödik kategóriás démon, Hans és Poppel kísért. Az asztrálsíkra érkezve feltűnt, hogy a Jupiter fluktuációi különösen intenzívek, és tőlük szokatlan ibolyaszínű ragyogást árasztanak. Az ilyen esetekre a rendszabály előírja, hogy emeljünk magunk köré védelmi pentaédert, és maradjunk annak határai között. Én azonban – és ezért kész vagyok vállalni a felelősséget – mégis lehetségesnek tartottam, hogy elég lesz a Horst Wessel-induló eléneklésére szorítkoznom, mivel nem messze voltam Adolf Hitler, a német nép Führere leendő akaratkisugárzásának útvonalától, amely ezen az estén a bal alsó zodiákus kvadránst világította meg. Ekkor váratlanul a Jupiter fluktuációiból egy sarló alakú, vörös elementál vált ki. Néhány másodperccel később keresztezte a Führer akaratnyilvánításának vonalát. Hatalmas villanás következett az éterben, mire elvesztettem az eszméletemet.

Mikor magamhoz tértem, azt tapasztaltam, hogy egy összelapított, sötét térben vagyok, továbbá Theodorik kutya és Hans démon elpusztult, Poppel pedig abba az állapotba került, amelyet az Ahnenerbe szaknyelvén „felfordult pohárnak” neveznek.

4 A háttérben hirtelen ritkulni kezdett a feketeség, és egy homályos sziluett bukkant fel. Amint közelebb ért, egy vénséges öregembert ismertem fel benne; sűrű szakálla volt, fehér parasztinge körül keskeny övet viselt. Egyik kezében égő gyertyát vitt, a másikban néhány barna könyvet, borítójukon saját képmásával. Az öreg homlokára csatolva orvosi tükör, közepén lyukkal, hasonló azokhoz, mint amelyeket a fül-orr-gégészek használnak. Nyomában fehér ló lépkedett hintó elé fogva, ami inkább tűnt egy felcicomázott ekének.

Miután a közelemben ért, az öregember megfenyegetett az ujjával, majd letette könyveit a minket övező térség alsó síkjára, rájuk állította a gyertyát, felpattant a lovára, és tett néhány kört a gyertya körül, miközben bonyolult tornagyakorlatokat végzett a nyeregben. Ezalatt a fején lévő homloktükör olyan elviselhetetlenül ragyogott, hogy kénytelen voltam elfordítani tekintetemet, Poppel pedig az „üres cső” állapotába került. Ezt követően a gyertya kialudt, az öregember elvágatott, és egyúttal a harmonika is elhallgatott. (Valahol a távolban mind ez ideig harmonika szólt – olyasmi, mint a verkli, csak orosz.)

Ezután a 11-es számú asztrális alagútban találtam magamat, amelyen keresztül visszatértem az akadémia meditációs bunkerébe.

Kilépve a meditációból, haladéktalanul hozzáláttam a jelentésemhez.

Heil Hitler!

Kröger, birodalmi mágussegéd

HEINRICH HIMMLER, REICHSFÜHRER-SS

Ahnenerbe, Wulfnak

Wulf!

1. Ki merészelt letartóztatni Krögert a jelentéséért? Azonnal engedjék őt szabadon! Ez az ember a Führer és Németország hazafija.

2. Nem értettem, hogy jön a dologhoz a Jupiter. Nem lehet, hogy mégis inkább a Szaturnusz volt az? Az asztrológiai szakosztály nézzen ennek utána!

3. Rekonstruálják a látomást, jegyzőkönyvezzék és álljanak elő javaslatokkal!

4. Ez minden.

Heil Hitler!

Himmler

(Nem tudom, maga hogy van vele, Wulf, de engem mindig megnevetet ez a névjáték.)

5

Ősi Örökség Hivatala Szigorúan titkos
Rekonstrukciós Osztály

Sürgős

Heinrich Himmler Reichsführer-SS számára

SZOLGÁLATI JELENTÉS

(„Kröger látomásáról”)

Reichsführer!

T. Kröger látomása a Birodalom számára mérhetetlen jelentőséggel bír. Kijelenthetjük, hogy megkoronázza az Ahnenerbe régóta tartó tevékenységét a kommunista összeesküvés taktikáinak és stratégiáinak tanulmányozásában, lezárja annak egyik legbaljósabb fejezetét.

Ahogy az köztudott, az oroszországi írástudó lakosság nagy részének kiirtását követően számos titkosított jelentés, amelyeket von Lenen őrnagy küldött értelmetlen orosz nyelvű szövegeknek álcázva a vezérkarunknak, Oroszországban mint úgynevezett „művek” terjedtek el. Ezek egyike *A harmadik Amuron túli hadosztály nyugati határhoz történő átcsoportosításáról* (kódolt formájában: *Lev Tolsztoj mint az orosz forradalom tükre*).

Molotov és Kaganovics misztikus eszmerendszerében, amelyen országuk irányítása nyugszik, eme titkosított írás orosz szövege, és kiváltképp annak címe hatalmas jelentőséggel bír. Sztálin (jelenleg feltételezhetően Szerob Nalbandjan) és környezete a kezdetektől fogva elfogadta Kaganovics azon tézisét, miszerint ezt a címet szó szerint kell érteni. Egy efféle elgondolás az alábbi következtetést vonja maga után: az orosz forradalom tükrét irányítva lehetséges átvetíteni a revolúció tükröképét bármely másik államba, ami a szimpatikus összekapcsolódás törvényeinek megfelelően ugyanolyan forradalomhoz vezet

a kiválasztott országban. Az Abwehr információi alapján Kaganovics még két évvel ezelőtt jutott erre. Az elképzelés gyakorlati megvalósításában azonban nehézségek merültek fel. Annak a Jasznaja Poljana vidékére tervezett hatalmas reflektornak az építését, amely fénysugarat küldött volna Holdra, onnan visszavetülve pedig a Földre, a számítások pontatlanságának következtében leállították. A reflektor kivitelezését jegelték. (Lásd. 1. ábra).

Továbbá: körülbelül fél évvel ezelőtt Molotov arra a következtetésre jutott, hogy Lev Tolsztoj visszaverő képessége spirituális-misztikus jellegű, amely funkció az író összegyűjtött műveinek új kiadásával valósítható meg, tükrözési együtt-hatója pedig fokozódni fog az olyan ideológiailag elfogadhatatlan művek kihagyásával, mint például az Evangélium fordítása. Hasonlóképpen érhető el az irányzás és a fókuszálás az egyes kötetek példányszámainak variálásával. Alább egy táblázat Tolsztoj összegyűjtött műveinek nyolckötetes kiadásának példányszámaival 1934-ből (az RSHA adatai alapján):

1. kötet: 250.000
2. kötet: 82.000
3. kötet: 450.000
4. kötet: 41.000
5. kötet: 22.721
6. kötet: 22.720
7. kötet: 75.241
8. kötet: 24

Jól látható, hogy a durva irányzás az első négy kötetel, míg a precíz az 5-8. kötetekkel történik.

Kröger látomásának ezzel kapcsolatos jelentősége abban rejlik, hogy lehetővé tette egy új eljárás bevezetését a vörös csapás célpontjának meghatározására. Ez alkalommal sikerült teljességgel megbízható eredményeket kapnunk. Mellékelem a rekonstrukciós jegyzőkönyvet és a javaslatokat.

Heil Hitler!

I.Wulf, főrekonstruktor

320/125 sz. rekonstrukciós jegyzőkönyv

7

1935.01.12-én az Ahnenerbében a Tolsztoj–Kaganovics-ügy rekonstruálása lebonyolításra került. Rekonstrukciós eljárás mód: „Kröger látomása”. 14.35-kor az első rekonstrukciós teremben állítottuk fel Lev Tolsztoj 1,5m magas gipszszobrát, homlokára erősítve egy 11 cm²-es, közepén lyukas tükrökkel. Ugyanott helyeztünk el egy 1m átmérőjű földgömböt egy 0,75m magas állványon. Az orosz forradalom modellezéséhez Ivan Turgenyev „Lipki” birtokának 1:40-es méretarányú makettjét gyűjtöttük fel a terem távolabbi bal sarkában. A tárgyak közötti távolságok és azok pontos mértani elhelyezkedése a legutóbbi orosz Tolsztoj-kiadás példányszámaira vonatkozó RSHA-adatok alapján lettek kiszámolva. Ezután Kneicht birodalmi médium leoltotta a fényt, majd belépett a terembe Marta Eichenblum rekonstruktor Sztálinnak öltözve. Megforgatta a földgömböt a baloldali irányba. Miután megállt, a Tolsztoj fején lévő tükrökből érkező fénypaca Abesszínia területén álapodott meg.

Ezt követően Brokmann rekonstruktor lépett a terembe Führernek öltözve, és jobbra forgatta a földgömböt. Miután megállt, a tükröződő fényfolt közepén lévő árnyékpont az Appenini-félszigetre esett. A rekonstrukció ezzel véget ért.

I. Kneicht, birodalmi médium
M. Eichenblum és P. Brokmann, rekonstruktorok

A 320/125 sz. rekonstrukció összegzése:

1. A rekonstrukció adatai alapján a Birodalmat jelenleg nem fenyegeti közvetlen veszély.
2. A közeljövőben kommunista fordulatra kell számítani Abesszíniában, ami azonban megelőzhető az olasz hadsereg csapatainak bevetésével.

I. Wulf, főrekonstruktor

Megjegyzés:

Az asztrálsíkon tanúsított hősiességéért az Ahnenerbe vezetősége kérvényezi T. Kröger felterjesztését a Lovagkereszt első, tölgyfalombbal ékesített fokozatára.

Titkos információ

462-11 sz. magnetofonfelvétel szövege a NSDAP becsülebíróságának
archívumából

8 A felvételt 1935.1.14-én rögzítette az Ernst Kaltenbrunner há-
lósobájában elhelyezett, WS-M/13-as lehallgatókészülék.

Emma Kaltenbrunner

– Olyan mókás ez a bojt a sapkádön, Ernst...

Ernst Kaltenbrunner

– Hagyjál...

Emma Kaltenbrunner

– Veled meg mi van ma?

Ernst Kaltenbrunner

– Különös dolgok történnek, Emma. Az emberem az Ahneneréből jelentette, hogy egy bizonyos Kröger az osztályukról lerészegedett, majd előállt Himmlernek egy teljességgel agyament jelentéssel. Mire Wulf – a Wulf, akiben megbízunk – ahelyett, hogy hadbírótság elé állította volna a gazembert, kiötlött egy komplett teóriát, miszerint Olaszországnak meg kell támadnia Abesszíniát...

Emma Kaltenbrunner

– Na és aztán?

Ernst Kaltenbrunner

– Érezni, hogy most minden mozgásba lendült. Tegnap Ribbentrop két órástávolsági hívást folytatott Rómával, két nap múlva pedig széleskörű tanácskozás lesz a Führernél.

Emma Kaltenbrunner

– Ernst!

Ernst Kaltenbrunner

– Mi az?

Emma Kaltenbrunner

– Tudom, mit kell tenned. El kell menned Himmlerhez és elmondanod neki mindent,

Ernst Kaltenbrunner

– Mégis, mit gondolsz, hol voltam ma? Két teljes órán át álltam előtte vigyázzban, és csak mondtam, és mondtam, ő pedig... Ő egész idő alatt egy kirakóssal pepecselt – tudod, olyan üvegkocka, benne három golyóval... Mikor befejeztem, levette a cvikkerét, megtörölgette egy kendővel – neki még a kendőjére is koponya van hímezve –, és azt mondta: „Hallgasson ide, Ernst! Véletlenül sosem álmódott arról, hogy egy teherautó ócska platóján utazik az ismeretlenbe, mindenféle szörnyekkel körülvéve?” Elhallgattam. Ekkor ő elmosolyodott, és így szólt: „Ernst, én is ugyanolyan jól tudom, mint maga, hogy semmiféle asztrál nem létezik. De mit gondol, ha Önnek, sőt még Canarisnak

is megvannak az emberei az Ahnenerbében, akkor nem illene, hogy nekem is legyenek ott sajátjaim?” Nem értettem, mit akar ezzel. „Gondolkozzon, Ernst, gondolkozzon!” – mondta. Hallgattam. Erre elmosolyodott, és azt kérdezte: „Mit gondolsz, kinek az embere Kröger?”

Emma Kaltenbrunner

9

– Ó istenem!

Ernst Kaltenbrunner

– Hát, igen, Emma... Valószínűleg én túlságosan egyszerű vagyok minden ilyen intrikához... Azt azonban tudom, hogy amíg a Führernek szüksége lesz rám, addig a szívem verni fog... Te ugye mellettem állsz majd? Gyere ide hozzám, Emma...

Emma Kaltenbrunner

– Ah, Ernst... A hajcsavarók... A hajcsavarók...

Ernst Kaltenbrunner

– Emma...

Emma Kaltenbrunner

– Ernst...

Ernst Kaltenbrunner:

– Tudod, Emma... Néha úgy érzem, igazából nem én élek, hanem a Führer él bennem...

(Fordította: Turi Márton)

